*Bein. der Durgâ. — *e*) N. pr. eines Flusses. — 4) *n. *Finsterniss* in *अन्ध°.

तामसकीलक m. Pl. Bez. *bestimmter* Ketu 8).

*तामसतपःशील m. *ein* Daitja Gal.

तामसलीना f. *eine best. Art des Nichtbefriedigtseins* (im Sâṁkhja).

*तामसवन n. N. pr. eines *Waldes*.

तामसिक Adj. = तामस 1) *b*) Satja im Comm. zu Varâh. Bṛh. 2,7.

*तामालेय Adj. von तमाल.

तामि oder °मी f. 1) *Einhaltung des Athems bis zur Erschöpfung*. — 2) *f. तामी *Nacht;* vgl. तमी.

तामिस्र 1) Adj. in Verbindung mit पक्ष oder m. ohne पक्ष *die dunkele Monatshälfte, die Zeit vom Vollmond bis zum Neumond*. — 2) m. n. (ausnahmsweise) im Sâṁkhja *der Unmuth, Aerger* (eine der fünf Formen der Avidjâ). — 3) m. *a*) *ein* Râkshasa. — *b*) *eine best. Hölle*.

*तामु m. = स्तामु = स्तोतर्.

ताम्बल 1) m. *eine Hanfart* Comm. zu Gobh. 2, 10,10. Vgl. ताम्बूल 2). — 2) Adj. (f. ई) *hänfen* Gobh. 2,10,10.

ताम्बूल 1) n. *Piper Betle, das Blatt des Betelpfeffers, Betel*. — 2) *m. *eine Hanfart;* vgl. ताम्बल. — 3) f. ई *Piper Betle*. °दल n. *Betelblat* Kâd. 237,12.

ताम्बूलकरङ्क m. *Betelbüchse* Vikramâṅkak. 9,82. °वाह m. *ein Diener, der sie dem Herrn nachträgt*, 81. 84. Harshak. 23,14. °वाहिनी f. *eine solche Dienerin* Kâd. 16,1. 68,3. 113,1. 167,3. 247,9.

*ताम्बूलद, °दायक, °दायिन् (°दायिनी f. Kâd. 219, 13) und °धर m. *Betelreicher, Betelträger*.

1. ताम्बूलपत्र n. *Betel*.

2.*ताम्बूलपत्र m. *Dioscorea globosa* Râgân. 7,69.

*ताम्बूलपेटिका f. *Betelbüchse*.

*ताम्बूलराग m. *Linsen, Ervum lens*.

*ताम्बूलवल्लिका und °वल्ली f. *Piper Betle*.

ताम्बूलवाहक m. *Betelträger*.

ताम्बूलवाहिनी f. *Betelträgerin* Harshak. 221,13.

ताम्बूलवीटिका f. *eine in ein Betelblatt gewickelte Arecanuss in Kugelform* Kâd. 215,20. 224,4. 261,12.

ताम्बूलाधिकार m. *das Amt den Betel vornehmen Personen nachzutragen*.

ताम्बूलिक m. *Betelverkäufer* Kâd. 102,5.

ताम्बूलिन् m. dass. und **Betelträger*.

*ताम्य n. *Urinblase;* vgl. ताम्र.

1. ताम्र 1) Adj. (f. आ) *dunkelroth, kupferroth* 294, 24. — 2) m. *a*) *eine Art Aussatz mit kupferrothen Flecken*. — *b*) N. pr. α) eines Sohnes des Naraka Bhauma. — β) einer Insel. — γ) einer Oertlichkeit. — 3) f. आ (sc. त्वच्) *a*) *die vierte unter den 7 Häuten am entstehenden Embryo*. — *b*) **Rubia Munjista*. — *c*) **rother Abrus*. — *d*) **eine Art Pfeffer*. — *e*) * = सूक्ष्मवल्ली Râgân. 3,110. — *f*) N. pr. α) einer Tochter Daksha's. — β) eines Flusses. — 4) n. *a*) **dunkle Röthe*. — *b*) *Kupfer*. — *c*) *ein kupferner Behälter* MBh. 2,61,29. — *d*) **dunkelrothes Sandelholz*.

2. ताम्र 1) Adj. (f. ई) *kupfern*. — 2) f. ई *eine Art Wasseruhr*.

ताम्रक 1) *m. N. pr. eines Gandharva Gal. — 2) *f. ताम्रिका *a*) *eine Art Wasseruhr*. — *b*) *Abrus precatorius* Râgân. 3,101. — 3) n. *Kupfer*.

*ताम्रकण्टक m. *eine Acacienart*.

*ताम्रकर्णी f. N. pr. des Weibchens des Weltelephanten Aṅgana oder Çesha.

*ताम्रकार m. *Kupferschmied*.

*ताम्रकिलि m. *ein kleiner Wurm von rother Farbe*.

ताम्रकुट m. fehlerhaft für °कुट्.

ताम्रकुट् m. *Kupferschmied;* f. ई.

*ताम्रकुट्क m. 1) dass. — 2) **Toback*.

*ताम्रकुण्ड n. *ein kupfernes Becken*.

*ताम्रकूट m. oder n. *ein best. Strauch;* nach Einigen *Toback* Mat. med. 320.

*ताम्रकृमि und *°क्रमि m. *Coccinelle*.

*ताम्रगर्भ n. *Kupfervitriol* Râgân. 13,104.

ताम्रगुहा f. N. pr. einer mythischen *Höhle* Kâraṇḍ. 31,8. 32,6.

*ताम्रचटुस् m. *eine Taubenart*.

ताम्रचूड 1) Adj. *einen rothen Kamm habend* (Hahn). — 2) m. *a*) *Hahn*. °युद्ध n. *Hahnenkampf* Daçak. (1925) 2,92,14. — *b*) **Blumea lacera*. — *c*) *eine best. Stellung der Hand*. — *d*) wohl *eine Form* Çiva's. — *e*) N. pr. eines Mannes. — 3) f. आ N. pr. einer der Mütter im Gefolge Skanda's.

ताम्रचूडक m. = ताम्रचूड 2) *c*).

ताम्रचूडभैरव m. *eine Form* Bhairava's.

ताम्रज Adj. (f. आ) *kupfern* Varâh. Jogaj. 6,4.

ताम्रजाद m. N. pr. eines Sohnes des Kṛshṇa.

ताम्रतप्त m. desgl.

ताम्रता f. *Kupferröthe* Kâd. 2,70,15.

*ताम्रतुण्ड m. *eine Affenart*.

*ताम्रत्रपुज *Messing*.

ताम्रत्व n. *die dunkelrothe Farbe*.

*ताम्रद्रुघा und *°द्रुघी f. *ein best. kleiner Strauch* Râgân. 5,143.

*ताम्रद्रु *rothes Sandelholz*.

ताम्रद्वीप m. *die Insel Ceylon*.

ताम्रधातु m. *Röthel*.

ताम्रधूम्र Adj. (f. आ) *schwarzroth*.

ताम्रध्वज m. N. pr. eines Mannes.

ताम्रपक्ष N. pr. 1) m. eines Sohnes des Kṛshṇa VP.² 5,107. v. l. ताम्रवर्ण und प्रपक्ष. — 2) f. आ einer Tochter Kṛshṇa's. ताम्रपर्णी v. l.

ताम्रपट्ट m. *eine kupferne Platte, auf der die Urkunde über eine Schenkung u. s. w. eingegraben ist*.

1.*ताम्रपत्त्र n. *Kupferplatte*.

2.*ताम्रपत्त्र m. *eine best. Gemüsepflanze*.

*ताम्रपत्त्रक m. 1) *Bauhinia tomentosa*. — 2) *Capparis aphylla*.

ताम्रपर्ण 1) n. N. pr. eines Theiles von Bhârata Varsha Golâdhj. Bhuv. 41. — 2) f. ई *a*) **Rubia Munjista*. — *b*) **eine Art Teich*. — *c*) N. pr. α) einer Tochter Kṛshṇa's Hariv. 2,103,8. ताम्रपक्षा v. l. — β) eines Flusses Varâh. Bṛh. S. 14, 16. — γ) **einer Stadt auf Ceylon*.

ताम्रपर्णि (metrisch) f. = ताम्रपर्ण 2) *c*) β) Varâh. Bṛh. S. 81,1.

ताम्रपर्णितटाक N. pr. einer Oertlichkeit.

ताम्रपर्णीमाहात्म्य n. Titel eines Abschnitts in einem Purâṇa Opp. Cat. 1.

ताम्रपर्णीय m. *ein Bewohner von Ceylon*, insbes. *ein Buddhist*.

*ताम्रपल्लव m. *Jonesia Asoka* Râgân. 10,55.

*ताम्रपाकिन् m. *Thespesia populneoides*.

ताम्रपात्र n. *ein kupfernes Geschirr*.

ताम्रपात्रमय Adj. *aus kupfernen Geschirren gebildet* Hemâdri 1,413,18.

*ताम्रपादी f. *Cissus pedata*.

ताम्रपुष्प 1) Adj. etwa *aus Kupferblumen* oder *aus Kupferkalk bestehend*. — 2) *m. *a*) *Bauhinia variegata*. — *b*) *Kaempferia rotunda*. — 3) *f. ई *a*) *Bignonia suaveolens* Râgân. 10,49. — *b*) *Grislea tomentosa* Râgân. 6,211. — *c*) *Ipomoea Turpethum*.

*ताम्रपुष्पक 1) m. *Bauhinia variegata*. — 2) f. °ष्पिका *a*) *Bignonia suaveolens*. — *b*) *Grislea tomentosa*. — *c*) *Ipomoea Turpethum* Râgân. 6,170.

*ताम्रफल m. *Alangium hexapetalum* Râgân. 9,75.

*ताम्रबीज m. *Dolichos uniflorus* Râgân. 16,64.

ताम्रमय Adj. (f. ई) *kupfern*.

*ताम्रमूला f. 1) *Rubia Munjista*. — 2) *Alhagi Maurorum* Dhanv. 1,6. — 3) *Mimosa pudica*.

*ताम्रमृग m. *eine Antilopenart*.

ताम्रमृष्टानुलेपिन् Adj. etwa *mit dunkelrothen Stoffen gesalbt* R. 2,83,17.

ताम्ररजस् n. *Kupferfeil* Karaka 6,23.

ताम्ररथ Adj. *einen dunkelrothen Wagen habend* Taitt. Âr. 1,12,4.

ताम्ररसा f. N. pr. einer Tochter Raudrâçva's VP.² 4,129.